

24.6.2010

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: Petiția nr. 0006/2010, adresată de Mika Ollila, de cetățenie finlandeză, privind dobânzile aplicate la plățile restante în cazul importului unui autovehicul în Finlanda

1. Rezumatul petiției

Petiționarul reclamă faptul că statul finlandez aplică o dobândă de 9 % la plățile restante în momentul importului unui autovehicul. Dobânda respectivă este mult mai mare decât cea care se aplică pentru operațiunile bancare curente și are drept scop, conform petiționarului, să împiedice importul de autovehicule din alte state membre, ceea ce ar reprezenta un obstacol în calea liberei circulații a bunurilor în UE.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 19 aprilie 2010. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 24 iunie 2010

Statul finlandez ar aplica în mod ilicit o dobândă de 0,5 % asupra taxelor de import la autovehiculele aduse în Finlanda. Dobânda respectivă este cu mult sub cea practică pentru operațiunile bancare curente. Petiționarul reclamă faptul că nivelul scăzut al dobânzii este menit să împiedice importul de autovehicule din alte state membre, ceea ce ar constitui un obstacol în calea liberei circulații a bunurilor în UE.

Curtea de Justiție a decis într-o serie de cauze că cetățenii au dreptul să solicite rambursarea taxelor percepute de un stat membru prin nerespectarea dispozițiilor UE. Acest drept reprezintă o consecință și completare a drepturilor conferite cetățenilor de dispozițiile UE, astfel cum au fost acestea interpretate de către Curte. În consecință, statul membru în cauză

trebuie, în principiu, să restituie taxele percepute prin nerespectarea dreptului comunitar¹.

Totuși, din jurisprudența Curții de Justiție reiese, de asemenea, că în absența unor norme comunitare privind rambursarea taxelor naționale percepute în mod ilicit, sistemele juridice naționale ale fiecărui stat membru sunt singurele în măsură să desemneze instanțele competente în acest sens și să stabilească norme procedurale detaliate pentru garantarea drepturilor derivate din legislația comunitară. Curtea de Justiție a hotărât, de asemenea, că astfel de norme naționale nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele aplicabile unor acțiuni similare din dreptul intern (principiul echivalenței) și trebuie să fie eficace, și anume să nu facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de dreptul comunitar (principiul eficacității)².

În cazul prezentat, din constatările Comisiei, nu există indicații care să ateste că nu s-au respectat cele două condiții menționate anterior. În consecință, în cazul în care un cetățean nu este mulțumit de situația respectivă, acesta va trebui să apeleze la căile de recurs disponibile la nivel național – administrative sau judiciare.

¹ A se vedea în special cauzele comune C-192/95 - C-218/95 *Comateb și alții*, punctul 20; Cauzele comune C-397/98 și C-410/98 *Metallgesellschaft și alții*, punctul 84; Cauza C-62/00 *Marks & Spencer*, punctul 30 și Cauza C-147/01, *Weber's Wine World*, punctul 93.

² A se vedea în special *Metallgesellschaft și alții*, punctul 85, Cauza C-255/00 *Grundig Italiana*, punctul 33 și *Weber's Wine World*, punctul 103.